

SPOLEK EVANGELICKÝCH KAZATELŮ

111 21 Praha 1, P. O. Box 466, Jungmannova 9

IČO: 44992777 ● E mail: spek.evangnet.cz

Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské nám. 2, Praha 1, 110 00

Sekretariátu radního hl. m. Prahy Jana Wolfa pro oblast kultury, památkové péče, výstavnictví a cestovního ruchu (SE 10)

V Praze, dne 19.6.2015

Vážení,

vzhledem k tomu, že v jednání o obnovení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí došlo k revokaci původního rozhodnutí z roku 2011, byl výbor Spolku evangelických kazatelů pověřen valnou hromadou SpEk se k věci znovu vyjádřit. Naše předchozí vyjádření jste obdrželi 20.6.2012.

Přimlouváme se za to, aby Magistrát hlavního města Prahy v rozhodování o znovuobnovení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí svěřil celou věc k posouzení odborné diskusi historiků. I když nesouhlasíme s vandalským zničením sloupu v roce 1918, domníváme se, že nejsou důvody k jeho znovuobnovení právě na místě, kde došlo v roce 1621 k popravě 27 vůdců stavovského povstání. Na ty, kdo se staví proti obnově mariánského sloupu, bývá často nahlíženo jako na kulturní barbary, kteří nemají pochopení pro rekonstrukci barokní památky v Praze. To je hluboké nedorozumění. Neobracíme se ani v nejmenším proti umění, ale proti záměru, se kterým byl tento sloup v 17. století postaven. To, že nešlo pouze o výraz vděčnosti Panně Marii za ubránění Prahy před švédským útokem v roce 1648, dokazují některé artefakty na samotném sloupu, které mají výrazně protireformační povahu a staly se tak odvozeně symbolem náboženského útlaku. Historik Vít Vlnas se k znovuobnovení tohoto barokního sloupu vyjádřil 15.2.2013 v rozhovoru na ČT 24 takto: "Jako barokní památka už nikdy vnímán nebude, protože to on není. To, co z něj zůstalo a co svědčí o tom, že to byla významná barokní památka, je naštěstí konzervováno v Lapidáriu, a kdo chce, může se na to jít podívat. Cokoli tam vyrostě, bude umělecky pod hodnotou toho, co tam bylo. A to asi přispěje k tomu, že bude sloup stále více vnímán jako nositel sekundárních významů." Proč má být obnovována památka, která byla spojována s něčím, co tento národ rozdělovalo, navíc v podobě, která bude pouhou replikou, která už nebude mít uměleckou hodnotu původního díla? Nejde tu pak u těch, kdo tolik stojí o jeho obnovu, mnohem více právě o ten sekundární význam, který je ale z hlediska historického značně problematický?

Možná se bude zdát, že se tu jedná o spor jakýchsi zaběhaných historických stereotypů, které už dnes téměř nikdo takto nevnímá ani nezná. Máme před sebou všichni bez rozdílu mnohem palčivější otázky, které jsou skutečnými výzvami jak pro politickou reprezentaci, tak i pro všechny církve bez rozdílu. Ty chceme společně promýšlet. Přesto se domníváme, že historickou paměť nelze nahradit estetickými hledisky. Spočívá na pravdivosti k sobě samým i k vlastní minulosti. K té patří také pravdivá sebekritičnost, ze které pak vyrůstá osvobodivý rozhovor a také skutečné ekumenické sblížení, které se jistě netýká jenom církví. Také dějiny protestantských církví mají mnoho stinných stránek, které musíme přiznávat, stydět se za ně a už tyto

chyby nikdy neopakovat. Jsme vděční za všechny kroky, které směřují k vzájemné otevřenosti a spolupráci na mnohém dobrém díle, které ukazuje k vzájemnému porozumění a pokoji, a to nejen mezi církvemi.

Jsme ale přesvědčeni, že znovuoobnovení mariánského sloupu vnáší do tohoto procesu, ve kterém se již tolik podařilo a daří, cizí prvek, právě ten problematický sekundární význam. Proto se připojujeme k hlasům, které odmítají znovuoobnovení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí.

Za Spolek evangelických kazatelů
Pavel Kalus, předseda výboru spolku